

Της Άννας Ανδριτσάκη

Με την τροπολογία-σκούπα των 15 άρθρων και 150 σελίδων που κόλλησε στο σχέδιο νόμου του κ. Χατζηδάκη για τις λαϊκές, ο κ. Αρβανιτόπουλος επιχειρεί να εξυπηρετήσει μια μεγάλη λίστα «πελατώ ν» των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. που, επί χρόνια, στέκονταν στον προθάλαμο του υπουργείου Παιδείας, περιμένοντας να ανάψει το πράσινο φως για την περιβόητη νομιμοποίηση και τη μεγαλοπρεπή είσοδο στην αγορά της ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Βούιξε έως και η Βουλή από την πρόθεση του υπουργού Παιδείας, Κωνσταντίνου Αρβανιτόπουλου, να μοιράσει άρον άρον δώρα νομιμοποίησης στη μεγάλη επιχειρηματική πιάτσα, που είχε μείνει έξω από την αγορά της ιδιωτικής μεταλυκειακής και επίδοξης τριτοβάθμιας εκπαίδευση, χωρίς κοινοβουλευτικό έλεγχο και κυρίως χωρίς καμία θεσμική κάλυψη, κόντρα σε νόμους, κοινοτικές δεσμεύσεις και Σύνταγμα. Με την τροπολογία-σκούπα των 15 άρθρων και 150 σελίδων που κόλλησε στο σχέδιο νόμου του κ. Χατζηδάκη για τις λαϊκές, ο κ. Αρβανιτόπουλος επιχειρεί να εξυπηρετήσει μια μεγάλη λίστα «πελατών» των κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. που, επί χρόνια, στέκονταν στον προθάλαμο του υπουργείου Παιδείας, περιμένοντας να ανάψει το πράσινο φως για την περιβόητη νομιμοποίηση και τη μεγαλοπρεπή είσοδο στην αγορά της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Αμερικανικά, γνωστά και άγνωστα, εκπαιδευτήρια, φορείς γνωστών Ελλήνων επιχειρηματιών αλλά και μεμονωμένα συμφέροντα του παραπολιτικού συστήματος, όλα εξυπηρετούνται από τις διατάξεις στα δύο επίμαχα άρθρα 6 και 7.

Συγκεκριμένα, με την τροπολογία η οποία προκάλεσε διακομματικές αντιδράσεις, προχθές, στη Βουλή και οδήγησε στη χθεσινή ονομαστική ψηφοφορία, ο υπουργός Παιδείας επανέφερε το ζήτημα της αναγνώρισης τίτλων από χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή χώρες της ανατολικής Ευρώπης αλλά και τις ΗΠΑ, που εξαιρούνται από την κοινοτική Οδηγία αναγνώρισης επαγγελματικών δικαιωμάτων η οποία αφορά αποκλειστικά τίτλους από κράτη-μέλη της Ε.Ε. Τέτοιοι φορείς είναι το Deree, το αμερικανικό κολέγιο στη Θεσσαλονίκη, κάποια ελληνοαμερικανικά κολέγια και ορισμένα διαφημιζόμενα ως «αμερικανικά πανεπιστήμια» που ξεφύτρωσαν τα τελευταία χρόνια.

Με τις ίδιες τροπολογίες, ο κ. Αρβανιτόπουλος εξυπηρετεί και επιχειρηματίες που, επίσης, επί χρόνια ζητούν αναγνώριση χωρίς να έχουν συνεργασία με ευρωπαϊκά πανεπιστήμια -όπως ορίζει η Οδηγία- αλλά, απλώς, πιστοποιημένα προγράμματα σπουδών

από διεθνή οργανισμό πιστοποίησης. Ένα από αυτά είναι και το ALBA, του επιχειρηματία Οδυσσέα Κυριακόπουλου, που λειτουργεί υπό την ομπρέλα του ΣΕΒ, παρέχει μόνο μεταπτυχιακά, έχει πιστοποίηση από την Ένωση των MBA (The Association of MBAs) και ζητεί ισοδυναμία με τριτοβάθμιο τίτλο, διεκδικώντας ουσιαστικά την αναγνώρισή του ως ιδιωτικού πανεπιστημίου.

Αναγνώριση και πιστοποίηση

Τα αμερικανικά κολέγια, προκειμένου να πάρουν την πολυπόθητη άδεια, αναγκάστηκαν να συνεργαστούν με αγγλικά πανεπιστήμια. Τουλάχιστον μέχρι τώρα, αφού πλέον η τροπολογία τους βοηθά να επαναδιεκδικήσουν την αμερικανική τους ταυτότητα.

Το ALBA, ωστόσο, δεν έπαψε και συνεχίζει να διεκδικεί αναγνώριση βάσει μόνο της πιστοποίησης από την AMBA, έναν οργανισμό που δεν πιστοποιεί πανεπιστημιακά προγράμματα, δεν αναγνωρίζεται ως οργανισμός πιστοποίησης από καμία χώρα, ούτε ο ίδιος μπορεί να εκδώσει πτυχία. Παρ' όλα αυτά, το ALBA ζητεί οι βεβαιώσεις του να αναγνωρίζονται ως πτυχία.

Δεν είναι καινούργια ιστορία. Ξεκινάει μαζί με την πολύχρονη υπόθεση αναγνώρισης των κολεγίων από τις πρώτες, κιόλας, απόπειρες αδειοδότησής τους το 2008-2009 (επί Σπηλιωτόπουλου και Στυλιανίδη). Συνεχίστηκε με τη δεύτερη απόπειρα αδειοδότησης το 2010 επί Διαμαντοπούλου, η οποία και θεσμοθέτησε το ΣΑΕΠ (Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων), το οποίο ωστόσο παρέμεινε μέχρι τώρα μη λειτουργικό διαδικαστικά. Όλη αυτή η περίοδος ήταν ένα δύσκολο στοίχημα για τα κολέγια τα οποία, παρά την από το 2005 κοινοτική Οδηγία περί επαγγελματικής αναγνώρισης των τίτλων που αποκτώνται μέσω της συνεργασίας με πανεπιστήμια των κρατών-μελών της Ε.Ε., δεν μπορούσαν να αντιμετωπίσουν τη γενική αντίδραση στην έμμεση αναγνώριση της ιδιωτικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που κόμιζαν και η οποία ήταν αντίθετη στο εθνικό δίκαιο (άρθρο 16 Συντάγματος). Προς επίρρωσιν, η ενσωμάτωση της Οδηγίας εν έτει 2010, πέντε χρόνια μετά την Οδηγία.

Οι πιέσεις όλων όσοι έμειναν απ' έξω εντάθηκαν. Μέχρι που ανέλαβε ο αποφασιστικός κ. Αρβανιτόπουλος. Τον Νοέμβριο του 2012, μαζί με το τότε Μνημόνιο, περνάει στη Βουλή τροποποιητικό νόμο για τα κολέγια με τον οποίο, προς μεγάλη ικανοποίησή τους, διευρύνει την επαγγελματική ισοδυναμία σε όλες ανεξαιρέτως τις κατηγορίες πτυχίων,

κατοχυρωμένων και μη. Μαζί, όμως, όπως είχε αποκαλύψει τότε η «Εφ.Συν.», πέρασε και τη σκανδαλώδη διάταξη (άρθρο 1, παρ. β) περί αναγνώρισης τίτλων από φορείς που έχουν προγράμματα αναγνωρισμένα από διεθνείς οργανισμούς πιστοποίησης.

Έντονες ήταν οι αντιδράσεις, κυρίως από τους κολεγιάρχες που, ύστερα από πολλά χρόνια αναμονής, έβλεπαν -και ήξεραν- κάποιους άλλους επιχειρηματίες να διεκδικούν αυτόματη αναγνώριση και μάλιστα ως ιδιοκτήτες ιδιωτικών πανεπιστημίων! Τον Αύγουστο του 2013, βγαίνουν οι οριστικές άδειες για συνολικά 33 φορείς.

Τροπολογία – σκούπα

Περιλαμβάνονται όλοι. Κι όμως δεν μένουν ικανοποιημένοι. Σύμφωνα με πληροφορίες, όσοι απόφοιτοι του αδειοδοτημένου πλέον ALBA απευθύνονταν στο ΣΑΕΠ δεν κατάφεραν να πάρουν επαγγελματική αναγνώριση αφού προσκόμιζαν βεβαιώσεις σπουδών (έστω πιστοποιημένες) και όχι τίτλους πανεπιστημιακούς από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Παράλληλα, δε, τα αμερικανικά κολέγια αρχίζουν να δυσανασχετούν για την αγγλοποίησή τους. Προτιμούν και επιμένουν να αναγνωριστούν ως αμερικανικά ιδρύματα.

Ο κ. Αρβανιτόπουλος ξαναπαίρνει την υπόθεση πάνω του. Στην επίμαχη τροπολογία-σκούπα, περιλαμβάνει το άρθρο 6 με το οποίο επαναφέρει το ζήτημα της επαγγελματικής ισοδυναμίας τίτλων τόσο για περιπτώσεις σαν του ALBA όσο και για τίτλους από τρίτες χώρες. Αυτή τη φορά υποχρεώνοντας ρητά το ΣΑΕΠ να προβεί σε τέτοιου τύπου αναγνωρίσεις, παρακάμπτοντας την κείμενη νομοθεσία. Όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά:

«Με τη ρύθμιση του παρόντος διευκρινίζεται ότι το ΣΑΕΠ είναι αρμόδιο και για την αναγνώριση της επαγγελματικής ισοδυναμίας των τίτλων τυπικής ανώτατης εκπαίδευσης τρίτων χωρών που παρέχονται από κολέγια που παρέχουν κατ' αποκλειστικότητα σπουδές βάσει συμφωνιών πιστοποίησης (validation) και δικαιόχρησης (franchising) με ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της αλλοδαπής, αναγνωρισμένα από τις αρμόδιες αρχές στη χώρα που εδρεύουν, οι οποίες οδηγούν σε πρώτο πτυχίο (bachelor) τουλάχιστον τριετούς διάρκειας σπουδών και φοίτησης ή μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών, καθώς και από κολέγια, παρόχους υπηρεσιών μη τυπικής μεταλυκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης, τα προγράμματα σπουδών των οποίων οδηγούν σε μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών, εφόσον αυτά τα συγκεκριμένα προγράμματα σπουδών έχουν πιστοποίηση (accreditation) από διεθνείς

οργανισμούς πιστοποίησης».

Είναι σαφές ότι δεν υπάρχει καμία απολύτως θεσμική κάλυψη στις πρωτοβουλίες του υπουργού Παιδείας. Η νομοθεσία σε ό,τι αφορά τα πτυχία από τρίτες χώρες είναι ρητά απαγορευτική, ενώ δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για αναγνώριση τίτλων μη πανεπιστημιακών. Τόσο αφελής για να εκτεθεί δεν επιτρέπεται να είναι ο κ. Αρβανιτόπουλος. Άρα ή είναι πολύ πεισμένος ή νιώθει πολύ προστατευμένος.

Το άρθρο 16

Είναι ο μόνος που ανέλαβε να καταργήσει εθνικούς νόμους, διατάξεις κοινοτικής νομοθεσίας και το ίδιο το Σύνταγμα. Και αμέσως μετά να αρχίσει να μιλάει για την αναθεώρηση του Συντάγματος που ετοιμάζει η συγκυβέρνηση καθώς, όπως έχει γίνει γνωστό, σκοπεύει να επαναφέρει θέμα κατάργησης του άρθρου 16.

Λίγες μόλις μέρες μετά την κατάθεση της τροπολογίας, ο κ. Αρβανιτόπουλος σε συνεντεύξεις του άρχισε να μιλάει για την «ώριμη ώρα της αναθεώρησης του άρθρου 16 για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια», τονίζοντας: «Τα ιδρύματα που θα προκύψουν από αυτό πρέπει να είναι σοβαρά, να διασφαλίσουμε ότι θα υπόκεινται σε σοβαρούς όρους. Στις προτάσεις από τον πρωθυπουργό θα είναι και αυτό μέσα. Αυτό συμβαίνει σε κάθε ευνομούμενη δυτική χώρα. Ιδρύματα με ορισμένα κριτήρια με ποιοτική εκπαίδευση».

Εκανε, όμως, και μια οπισθοχώρηση που προφανώς δεν κοστίζει πολύ. Απέσυρε, προχθές τα μεσάνυχτα, την έτερη διάταξη για την αναγνώριση τίτλων των απανταχού «Διεθνών οργανισμών» στους οποίους μετέχει η Ελληνική Δημοκρατία. Σύμφωνα με πληροφορίες, η ευνοϊκή αυτή πρωτοβουλία δεν αφορά μόνον την πρώην ΜΚΟ που είχε δημιουργηθεί με πρωτοβουλία του υπουργείου Εξωτερικών (το 2004) και έχει μετεξελιχθεί σε Διεθνή Οργανισμό ο οποίος με την επωνυμία «Ευρωπαϊκός Οργανισμός

Δημοσίου Δικαίου» λειτουργεί ουσιαστικά ως ιδιωτική νομική σχολή στις ακτές του Σουνίου. Αφορά κι έναν αριθμό αποφοίτων τέτοιων φορέων που βλέπουν ως χρυσή την παρούσα ευκαιρία να διεκδικήσουν ισοτιμία των τίτλων τους. Τώρα που γυρίζει... Τώρα που σβει η κρίση και η άλωση.

Τζάμπα μουρμούρα

Με υπερψήφιση κατά πλειοψηφία (144 ναι και 98 όχι) πέρασε, εν τέλει, η τροπολογία Αρβανιτόπουλου που προκάλεσε έντονες αντιδράσεις ακόμα και από βουλευτές των συγκυβερνώντων κομμάτων. Θα περνούσε έτσι κι αλλιώς, λένε οι καλά γνωρίζοντες. Αλλωστε, παρά την ονομαστική ψηφοφορία -που ζητήθηκε με αφορμή τη βεβιασμένη προώθησή της από τον υπουργό Παιδείας- δεν επρόκειτο να τεθεί κατά άρθρο αλλά ως πακέτο. Έτσι, κανένα από τα επίμαχα άρθρα δεν επρόκειτο να κινδυνεύσει. Τζάμπα η φασαρία...

πηγή: Εφημερίδα των Συντακτών